

ת"פ 18-02-36489 מדינת ישראל נ' בן חמו – תקציר הכרעת דין

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט ד"ר עמי קובו) הרשיע את הנאשם יהודה בן חמו, אשר כיהן כראש עיריית כפר סבא, בשלושה אישומים - בעבירות של גניבה בידי עובד ציבור; קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות; מרמה והפרת אמונים; מרמה, ערמה ותחבולה. בן חמו זוכה מעבירות של הטרדת עד והפרת הוראה חוקית באישום הרביעי.

בית המשפט קבע כי הנאשם פיתח בלשכת ראש העירייה מנגנון של איסוף תרומות בתווי קניה מאנשי עסקים שפועלים בכפר סבא. בין התורמים נמנו רשת יינות ביתן, חברת ינוב, חברת נווה מרום, רשת ויקטורי ואחרים. כל פעולת מנגנון תווי הקניה, נעשתה בהנחיית הנאשם, בידיעתו ובשליטתו המלאה. תפעול המנגנון הופקד בידי עוזרי ראש העירייה ובסיוע עובדי לשכה נוספים. הנאשם הנחה את עוזריו למי לפנות לקבלת תרומות. התורמים הסכימו לתרום ביד נדיבה עבור נזקקי העיר כפר סבא. בסך הכל התקבלו מהתורמים תווי קניה לנזקקים לקראת חגי ראש השנה ופסח במהלך השנים בסך כולל של כ-600,000 ₪. בפני התורמים הוצג מצג שווא של סיוע לנזקקים ללא הבהרה כי מדובר במנגנון המבוסס על חלוקה למקורבים ומכרים ולא על בסיס קריטריונים ברורים ושוויוניים. כך גם לא הוצג לתורמים כי הנאשם עצמו ייחנה מהתרומות באופן אישי, וכן עובדי לשכתו. בהמשך לכך קבע הנאשם את הגורמים שאליהם יועברו תווי הקניה שנתרמו, ובהתאם לכך, חלק הגיעו אכן למשפחות נזקקות, חלק לאנשי לשכתו שלו, אשר סייעו לנאשם בתפעול המנגנון וזכו ליהנות מפירותיו, וחלק נטל הנאשם לעצמו. בנוגע לתווי שהגיעו בפועל לנזקקים, נקבע כי לא מדובר בעבירה פלילית, וזאת על אף שאופן ניהול הפרויקט כולו היה שלא בהתאם לכללי המנהל התקין.

חלק אחר של התווי בהיקף ניכר של כ-250,000 ₪, לא הועבר לחלוקה לנזקקים. סכום זה נותר לשימוש של הנאשם עבור עצמו ועבור מקורביו, וחולק על-ידו כראות עיניו, לרבות לעובדי הלשכה שקיבלו באופן קבוע תווי מהנאשם לראש השנה ולפסח, זאת מתוך התווי אשר נתרמו על-ידי התורמים עבור הנזקקים. העברת התווי למי שאינם נזקקים, מהווה מרמה כלפי התורמים, אשר סברו שתורמות מועברות לנזקקים בלבד. כמו כן, מעשים אלה, עולים כדי מרמה והפרת אמונים. הנאשם עשה שימוש בתפקידו הבכיר כראש עירייה, כדי להפיק רווח כלכלי לעצמו ולמקורביו, ובכך פגע באמון הציבור. מתוך סכום זה, נקבע כי הנאשם גנב סך של 190,000 ₪.

הנאשם נטל חלק בלתי מבוטל מהתווי האמורים לשימוש האישי. חלק מהתווי בסך של 10,300 ₪ אשר נתרמו בשנת 2016, נתפסו בחיפוש בארון הבגדים בביתו של הנאשם, בכיס מכנסיו של הנאשם בתיק הספורט שלו שנמצא ברכבו, ובחלקם עשה הנאשם שימוש ברכישות שביצע. כמו כן, הנאשם החזיק חלק מהתווי שנתקבלו מתרומות במגירות השולחן בלשכתו לצרכיו האישיים. הנאשם אף ביקש ממנהלת לשכתו לבצע עבורו רכישות פרטיות בהיקף של אלפי ש"ח, לכל הפחות, ומנהלת הלשכה עשתה זאת לבקשתו. הנאשם אף החזיק עד לחודש פברואר 14' בביתו תווי, אשר אשתו דאז, עשתה בהם שימוש בעיקר לקניית מתנות, לרוב לפי בקשתו של הנאשם, בהיקף של אלפי ₪ לכל הפחות. כמו כן, הנאשם מסר לעובדת העירייה תווי בסך של 500 ₪, כדי שהיא תקנה באמצעותם מתנות לבני משפחתו, והיא עשתה כן. הנאשם אף שילם חלק משכרה של עובדת משק בית שעבדה בביתו במשך כשלוש שנים באמצעות תווי שהתקבלו כתרומה לנזקקים, והיא אף

ערכה עבורו קניות של מוצרי מזון לביתו, באמצעות תווים שמסר לה, כל זאת בסכום מצטבר של אלפי ₪. גרסתו של הנאשם בנוגע לתווי הקניה, נדחתה.

באישום השני, הורשע הנאשם בעבירה לפי פקודת מס הכנסה, בנוגע לסכום שהנאשם הורשע שקיבל במרמה בסך של 250,000 ₪, והוא לא דיווח עליו לרשויות המס.

באישום השלישי, הוכח שהנאשם עסק באופן פעיל בענייניו של חברו הטוב, מר רפי כחלון, וקידם אותם, תוך ניגוד עניינים. כחלון היה הבעלים של מספר מגרשים בכפר סבא באמצעות חברה שבבעלותו, ובשל כך נזקק לשירותי העירייה בנושא תכנון ובניה. הנאשם ביצע פעולות רבות למען כחלון, בתיאום עמו, ומתוך ידיעה ברורה של הנאשם שהוא מפעיל את השפעתו, מכוח תפקידו, למען חברו הטוב. הנאשם פעל באופן משמעותי כדי לזרז ולקדם את ענייניו של חברו כחלון בעירייה ובמדור כיבוי אש, כל זאת תוך ניגוד עניינים מובהק. הנאשם, בתפקידו כראש עירייה, פנה לגורמים הכפופים אליו בעירייה ולגורמים נוספים, וביקש מהם לקדם ולזרז את הטיפול בענייניו של חברו כחלון. הנאשם אף חתם על היתרים בנוגע לחברות שבבעלותו של כחלון, כאשר הוא מודע לכך שהוא חותם על בקשות הנוגעות לכחלון, ואף עדכן את כחלון בכך, פעם אחר פעם. גרסתו של הנאשם בעניין זה נדחתה. עם זאת, בסופו של דבר, לא נטען על-ידי המאשימה, וממילא לא הוכח, שכחלון קיבל היתר כלשהו שלא כדין עקב התערבות הנאשם. השפעתו של הנאשם הייתה בזירוז הטיפול בענייניו של כחלון. מעשים אלה מהווים עבירות של הפרת אמונים.

באישום הרביעי, הואשם הנאשם בכך שלאחר ששוחרר ממעצר ונאסר עליו ליצור קשר עם מי מהמעורבים בחקירה, בנוגע לנושאי החקירה, שוחח הנאשם עם נהגו, מועלם, על נושאים הקשורים באופן מהותי לחקירה. ואולם, בהעדר בסיס לקבוע ממצאים עובדתיים ברורים על סמך עדותו של מועלם, ובהעדר תימוכין של ממש לעדותו, זוכה הנאשם מחמת הספק באישום זה.